

AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 11.

MAY 29th 1920.

LETO (VOL.) XII.

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscription
Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under permit
(No. 650), authorized by the Act of Oct.
6, 1917, on file at the Post Office of
Chicago, Ill. By order of the President,
A. S. Burlison, Postmaster General.

Entered as second-class matter Oct. 20,
1919, at the post office at Chicago, Ill.,
under the Act of March 3, 1879. Accep-
tance for mailing at special rate of Oct.
3, 1917, authorized October 25, 1919.

V ZALOGI "AVE MARIA" IMA- MO SLEDEČE KNJIGE. MOLITVENIKI:

Večna molitev	Vežan	\$2.00
Bog med nami, vezan		1.50
Getzemani in Golgata, vezan		1.50
Šmarnice arškega župnika, vez.		1.50
Volc, Šmarnice, vezan		1.50
Kruh življenja, vezan		1.50
Tolažba dušam v vicah		1.50
Marija Kraljica src, vezan		1.50
Hvala Božja, vezan		1.00
Ura molitve Jezusa v Sv. Reš. Te- lesu50
Berilo in Evangeliji		5.00
Obiskovanje Presv. Rešnjega Tel.10
POEZIJE:		
Simon Gregorčič, vezan		\$1.00
Simon Gregorčič, priredil Ivan Dor- nik, vezan		1.00
Padajoče zvezde, pesmi A. Grad- nik, vezan		1.00
Rimski Verzi, pesmi Mihaela Opeka ..		1.00
Šotor miru, poezije Silviana Sar- denko75
Zbirka pesmi Simona Gregorčiča nevezan75
Zbirka pesmi, Anton Funtek75
Psalmi, Ivan Vesel		1.00
Jos. Cimperman Poezije		1.00
Pesmi, Dolinarjeve75
Maseljejnici,45
Šaljivi Jaka,50
Viljem Hafove pravljice,50
Vojska na Turškem,50
Poslednji Meksikanec,50
Šopek lepih pravljič,35
Stezosledeč,35
Narodne pripovedke za mladino35
Avstrijska ekspedicija,35
Zbirka narodnih pripovedk,35
Bitka pri Visu35
Marion, krščanski deček,35
Prst božji,35
Na valovih južnega mocja,35
Kraljevič in berač35
Krištof Kolumb,35

Car in tesar,35
Dr. Ivan Tavčar povesti: Dr. Tav- čar je dober pisatelj in ima popol- noma v oblasti jezik. Njegovi ro- ni so duhoviti. Nevezani \$1.00, ve- zani	1.25
Meško Dve sliki. Povest. Meškoto- va dela so znaša. Njega ni treba priporočati. Njegovo ime priporoča njegovo delo. Dve sliki so mojstrsko delo.	1.00
Finžgar: Pod svobodnim solncem. Kdo ne pozna Einžgarja. Posebno njegova povest je krasna. Povest je v dveh zvezkih. Oba zvezka za ...	2.25
Izlet gospoda Bronška, povest	1.00
Jos. Jurčič: Vesele Povesti. Jurčič je prvak med slovenskimi pisatelji..	.75
O sv. deželi, povest	1.00
Salamonovi rudniki. Roman	1.00
Peter Rokodelčič, povest50
Povest, And. Gabršček	1.00
Ivan Mizerija,	1.00
Majdič: Na Sveti Večer vezan	1.25
Turki pred Sv. Tilnom. Povest	1.00
Igralec, roman.	1.00
Ne v Americo. Povest	1.00
Humoreske in Groteske. Ruski na- rodni humor	1.00
Erjavec: Hudo brezno. Roman75
Kozaki. Roman	1.00
Svetobor. Povest	1.00
Dane: Povesti za mladino	1.00
Cetrtek. Roman.	1.00
Jurčič: Sosedov sin	1.00
Gruda Umira. Povest	1.00
Maksim Gorki: Povesti.	1.00
Spilman: Junaštvo in Zvestoba	1.00
Detela: Malo življenje. Povest	1.00
Zabavna knjižica. Povesti	1.00
Večeri ob Lemanu. Povest	1.00
Spilmanove Povesti šestnajst zvez- kov po50
Na različnih potih. Povest50
Jos. Jurčič, Sosedov sin. Povest ..	1.00
Romariča. Povest	1.00
Vojnič. Povest50
Alešovec: Ljubljanske slike	1.50
Zadnja kmečka vojska. Povest	1.50
Alešovec: Kako sem se jaz likal. Po- vest. Trije zvezki	2.00
POVESTI:	
Frän Erjavec: Izbrani spisi. — Po- vesti Erjavčeve so znane in splošno priljubljene. Vežan	1.00
Prokop Chocholonšek: Jug, krasni roman, ki prekosi vse druge Colo- move romane. Skrajno zanimiv. vez.	1.00
Spilman: Zadnji dnevi Jeruzalema v dveh zvezkih. "Trikrat sem že preči- tal ta roman, pa bi ga še čital", je rekel rojak. In to po pravici. Spil- man je v tem romanu prekosal sa- mega sebe. Oba zvezka	2.25
Sheehan: Kresilo duhov. Kdor po- zna duhovitega irskega pisatelja Sheehana, ta ve, da je Kresilo duhov knjiga, katere se človek nikdar ne naveliča. Vežan	1.00
Bob za mladi zob, vezan. Lepa knji- žica za mladino. Pa tudi odrasleni bode našel v nji lepo kratkočasje..	.50
Spisi Ančejčkovega Jožeta, devet snopičev po35

Detela: Prihajač, je krasen roman, skozi in skozi zanimiv in podučen .	.75
Martin Krpan, narodna povest. Kdo še ni slišal o Martin Krpanu? Kdo še ni nasmejal njegovim duhovi- tim pristno kranjskim šalam? To je sicer izmišljena povest, vendar pisa- telj je tu v krasno zaviti obliki po- vedal bivši avstriji, da bode prišel iz Kranjskega Martin Krpan, ki bo- de premagal Nemškega in Mažar- skega Brdavsca in osvobodil svoj na- rod. Še le danes razumemo prav Martin Krpana75
Taras Buljka, zgodovinski roman. Krasen roman	1.25
Izidor Cankar: Š poti! povest. Izi- dorja Cankarja vsakdo pozna. Nje- gova duhovitost je znana. Tako du- hovita je ta povest, krasen jezik. ..	1.00
Dalje imamo v zalogi manjše povesti in romane:	
Cesar Maks in Meksika,	\$.50
Don Kišot,50
Naša Ančka,75
Siste e Sesto, povest,75
Kuratorska povest,75
Zvonarjeva hči,50
Hudo brezno,75
Na različnih potih,50
Rešitev o pravem času,35
Narodne pripovedke,35
Gozdarjev sin,75
Ribičev sin,35
Grofinja Genovefa,35
Najdenček,35
Narodne pripovedke,50
Jaromil. Povest35
Erazem Predjamski,35
Cerkvica na skali,35
Hubadove pripovedke,35
A. Kalan: Pripovedi,35
Pri Vrbčevem Grogi,35
Car in tesar,35
May Eric,35
Na preriji,35
Potovanje v Liliput,35
Maksimilijan,25
Zbirka narodnih pripovedk35
Mirko Poštenjakovič,35
Strelec,35
Pasjeglavci. Povest	1.00
Znamenje štirih. Roman.	1.00
Iz dnevnika mladega Poredneža. Po- vest	1.00
Jecnač Zmagovač. Povest	1.00
Eno leto med Indijanci. Povest50
Meško: Njiva. Povest35
RAZNE KNJIGE:	
Slov. Hrv. Katoliški shod. Poročilo velikega shoda, ki je bil v resnici rojstvo Jugoslavije. Kdor danes to poročilo bere, ta vidi, kako so kato- liški naši škofje pletli vez med bra- ti Jugoslovani, kako so polagali te- melje, na katere so potem postavili Jugoslavijo.	1.50
Prava Kristusova nevesta. Po sv. Alfonzu. Krasna knjiga zlasti za re- dovnike in redovnice. Da, vsak re- dovnik bi moral imeti to knjigo. I. zvezek75
Csmero Blagrov. Krasna knjiga za poduk slovenskega naroda,	1.25

ŠTEV. (NO.) 11.

MAY 29th 1920.

LETO (VOL.) XII.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00

Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

PO MARIJI K JEZUSU! Po lepih šmarnicah k rožnemu oltarju presv. Srca. Po mesecu Marijinega oltarja k oltarju večne lučke — pred tabernakelj.

Lepi mesec majnik se nagiba h koncu. Še nekoliko dni in zapeli bomo ono lepo Riharjevo:

“Z Bogom” zdaj Marija pravi!
 “Z Bogom” nas vse pozdravi.
 Ste k šmarnicam hodili
 otroško me čistili!
 Za Vas bom prosila
 oj “z Bogom” preljubi.

Ko so pa docvetele lepe šmarnice, rožice materine mile ljubezni, zasmejale so se po naših vrteh rdeče vrtnice, — cvetljice goreče ljubezni, cvetljice trnjeve ljubezni, ljubezni žrtev in trpljenja. — — lep simbol večne ljubezni presv. Srca Jezusovega.

Praznik presv. Rešnjega Telesa bomo obhajali v kratkem. V slavnostnih sprevodih bodo vodili verniki tega svojega jetnika ljubezni po cerkvah, po svojih vaseh in trgih, po svojih poljih in mu skazovali najvišjo čast, katere je zmožno človeško revno srce.

Za njim bode prišel skrivnostno tihi praznik presv. Srca, Srca ovitega s trnjem nehvaležnega sveta, prebode-nega s sulico človeškega greha, s težkim križem zasramo-

vanja in preganjanja okrašenega, toda vkljub temu plam-tečega goreče ljubezni do nas.

VSI DOBRI VERNIKI, ki imajo v svojem srcu še živo vero v to presv. Skrivnost, ki se še zavedajo kdo je ta Jezus v presv. Zakramentu in kaj je ta Jezus zanje, kaj je tabernakelj za človeško srce, bodo te dni hiteli pred tabernakelj, k pogostni mizi Gospodovi, k pogostni večerji k temu nebeškemu Samarijanu, da se pri njem napijejo njegove presv. krvi in si potolažijo žejo svojega srca, da se nasitijo z njegovim presv. mesom in si z njim pokrepčajo svojo bolno in slabo dušo, se nasrkajo novih moči, novega junaštva, nove srčnosti za boje in križe življenja.

Rojak, bodeš tudi ti eden izmed teh vernih prijateljev Gospoda Jezusa? Boš sprejel Njegovo povabilo na angeljsko večerjo?

O, glej na svojo revščino! Glej na hude boje, katerim si izpostavljen pa tudi na slabost in omahljivost svojega srca! Pojdi, pojdi, brat pred tabernakelj! Pojdi ta mesec zopet k mizi Gospodovi! Pojdi večkrat! Pojdi vsaki teden! Pojdi vsaki dan! Čuj, kako milo te vabi tvoj najboljši in edino zvesti prijatelj.

Pridite k Meni vsi, ki se trudite in ste obloženi in jaz Vas bom pokrepčal.

VZGOJESLOVNO SREDSTVO in sicer najvspešnejše, katero imajo katoliški

vzgojitelji na razpolago je — pogostno sv. obhajilo.

Človeško srce brez milosti božje je kakor gredica po zimi. Prazniki milosti božje v človeškem srcu — to so praznik sv. Duha, praznik presv. Rešnjega Telesa in presv. Srca in seveda tudi šmarnice — so spomladi, ko se je narava zopet prebudila in oblekla zopet v krasno obleko.

Zakaj ni ničesar rastle po zimi? Ni bilo semena v zemlji? O, da, bilo je! Ni bilo vlage? Bila je! Vse je bilo! Pa vendar ni ničesar rastle! Naj bi ti še lepše okopal, pognojil svoj vrtič, posejal ga z najboljšim semenom, zastonj, nič bi ne rastle. Zakaj ne? — Manjkalo je toplote ljubega solnca. Kakor hitro pa je ta solnček ogrel gredico — poglej kolika sprememba! Vse brsti, vse poganja, vse zeleni, vse cvete.

Srček otrokov je kakor taka gredica. Ti kot oče, kot mati, imaš dolžnost obsejati to gredico z lepim semenom krščanskih čednosti: ubogljivosti, pobožnosti, čistosti, poštenosti, ljubezni do predstojnikov, marljivosti i. dr.

TODA, OČE, MATI, POSLUŠAJ! Srček tvojega otroka je taka gredica! Vedi, vse tvoje delo, vsi tvoji lepi nauki, vse tvoje vzgojevanje bode zastonj — ako ne bodo to gredico obsevali žarki milosti božje.

Zato, o, ko bi stariši verovali v to resnico, v šesto glavno resnico! Ko bi se po nji ravnali! Ko mati opazi na svojem otroku, da je neubogljiv, da so njena lepa opominjevanja zastonj, o ko bi se vprašala: Zakaj je moj trud zastonj! Ko bi se zavedla, mesto, da popušča, ali mesto da preveč nabija, da tu nečesa manjka, da je najbrže v srcu otroka zima, da so najbrže črni oblaki greha zakrili to srce, da solnčni žarki milosti božje ne morejo do njega, da bi ga zato poslala takoj k spovednici in potem k mizi Gospodovi, k Jezusu, ki ji kliče:

“Mati, pusti svojega malega k meni!”

Da, ko bi ve matere mislile na to in bi pošiljale svoje otročiče k pogostnemu, tedenskem, da morda vsakdanjemu sv. obhajilo, koliko palic, koliko “strapov” bi izginilo iz naših hiš! Koliko več dobro vzgojene mladine bi imeli! — Koliko več srečnejših družin bi imeli!

Matere poskusite ta mesec!

Se je morda tvoj otrok pregrešil. Predno se razburiš, reci mu žalostno: otrok moj, Boga si razžalil! hitro k spovedi, da se očistiš tega greha!

Kar poskusite, matere, pa boste videle!

VELIKANSKA PRIREDITEV bode, katero bodo priredili naši vrli slovenski Orli in Orlice v Mariboru konec julija, začetkom avgusta. Zbrali se bodo na osvobojenih Jugoslovanskih tleh vsega sveta narod, oziroma zastopniki vseh katolikov celega sveta.

Ta prireditev bode velikanskega pomena za celo našo narodno prihodnost. Kakor mogočen sunljej bode, ki bo prebudil zopet naš vrli slovenski narod k prejšnji čilosti in živahnosti na potu pravega napredka in prave svobode.

Da, ponosni smo lahko Slovenci na svojo mladino! Po tolikih preskušnjah petletne vojske, sredi vsesplošnega pohujšanja in moralne korupcije, sredi vsesplošnega brezverstva — pa se slovenski fantje in slovenska dekleta navdušujejo za tako vzvišene ideale, za tako plemenite principe! To je nekaj lepega! To je nekaj krasnega! To je nekaj, kar mora napolniti z občudovanjem in radostjo vsakega katoliškega Slovenca. Pa se naj še kak drug narod na svetu pokaže s čim enakim. Vstala je katoliška Poljska! Vstala je katoliška Litva. Vstala Čehoslovaška. — Večji so ti narodi. Vse jih podpira! Kdo podpira nas? In vendar. — Glejte naše Orle! Glejte naše Orlice!

Zato živeli naši vrli slovenski Orli! Živeli rešitelji naše nove svobode in našega napredka!

VELIK NARODNI GREH storimo, ako Ameriški katoliški Slovenci prezremo to velikansko prireditev. Sedaj je čas, da se pokažemo! Sedaj je čas, da pokažemo, če imamo res še iskrico navdušenja, še iskrico ljubezni do svoje vere in do svojega naroda.

“Ustanovo Ameriških Slovencev” bodo imenovali sklad, katerega upajo dobiti od nas, kateri kapital — sklad bodo naložili, da se bode z njim ustanovila in tudi vzdržala šola za telovadne učitelje in organizatorje Orlovske zveze.

Rojaki, prečitajte poročilo pripravljalnega odbora in potem — dajte! Dajte! Pomagajte.

Zveza Katol. Slovencev je razposlala po vseh naselbinah cirkularje in nabiralne knjižice. Rojaki, bratje, pomagajmo! Zbirajmo! Vsak naj da nekoliko!

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil

K.

(Dalje.)

"Jutri greš z menoj v Petrograd. Pripravi se." nagovoril je žid Kugelstein Zofrona, ki je bil za stalno v službi pri židu.

In res sta drugo jutro zgodaj sedla na prvi vlak, ki je šel v Petrograd in se odpeljala tja.

V Petrogradu ju je že čakal na postaji voz, na katerega sta sedla. Odpeljali so se v mesto: skozi snažne ulice trgovskega dela mesta pripeljal ju je voz v umazani del, kjer so stanovali židje. Pred zelo umazano in zanemarjeno hišo sta se ustavila. Kugelstein je skočil z voza in plačal izvoščeka.

Vrata v hišo so bila zaklenjena. Kugelstein je potrkal na vrata.

Ni bilo dolgo, ko so se odprla in iz hiše je prišel star žid z umazano zanemarjeno brado, pa še bolj zanemarjeno in nesnažno obleko. Sumljivo je pogledal prišleca. Toda ko je zagledal Kugelsteina je zadovoljno nekaj zamrmral in mu segel v roko. Videlo se mu je, da se poznata in da sta prijatelja. Bolj sumljivo je pogledal Zofrona. Vendar Kugelstein je šepnil staremu nekaj na uho, stari je pokimal in ju spustil v hišo.

Veža, v katero sta stopila, je bila ozka in temna. Silno je bilo vse umazano in nesnažno. Po ozkem kratkem hodniku so prišli do stopnic, ki so vodile v klet. Po teh stopnicah so šli. Stari žid je posvetil, da so videli. Zofrona je nekaj pretreslo. Takoj se je spomnil na razne povesti o skriynih umorih in pobjah, o katerih je čul toliko povedati, da se gode v Petrogradu. Zona ga je spreletela po vsem telesu.

"Kam pa greva?" je pošepnil Ku-

gelsteinu.

"Nič se ne boj Zofron," boš kmalu videl.

Ko so prišli v klet, so šli še nekoliko po kleti. Tu je pa že zaslišal od nekod glasne človeške glasove.

Bilo je lepo razsvetljeno. Ozek hodnik jih je vodil do velikih vrat. Zofron je opazil, da so glasovi prihajali od one strani.

Kugelstein je moral biti že velikokrat tukaj, kajti vedel je vse, kod se gre.

Pri vratih so obstali in Kugelstein je potrkal na vrata.

"Kdo je?" oglasil se je nekdo od znotraj.

"Brat in sodrug Kugelstein," odgovori Kugelstein.

Vrata se odpro.

Zofrona je preletela groza, ko je vstopil. Bil je to precej velik prostor, toda natlačeno poln samih možkih. Spredaj je bil nekoliko vzvišen prostor, na katerem je sedelo pet mož. Srednji med njimi, krepak, močan mož, z dolgo brado, očevidno predsednik, je ravno govoril. Ko so vstopili novodošleci, je prenehal za kratek čas. Toda takoj je nadaljeval.

"Sodrug! Pravic hočemo, pravic in nič drugega. Bratje, veliki dan se bliža. Naša svoboda ni več daleč. Po sporočilih, katere sem dobil te dni o dvseh strani, se bratje pridno pripravljajo po vseh mestih in gubernijah. Kakor Vam je sporočil naš sodrug Adler, zagotovljena nam je krepka pomoč od naših bratov iz Nemčije. Večja svota denarja nam je zagotovljena. Treba le, da izvedemo svojo organizacijo po celi Rusiji. Vsaka vas mora biti naša podružnica. Povsod mora biti naš za-

stopnik. Povsod moramo vzbuditi zanimanje za svojo stvar. Povsod si moramo pridobivati prijateljev, somišljenikov." Burno so navzoči pritrjevali izvajanju govornika.

Za njim so se oglašali tudi drugi govorniki. Tudi Kugelstein je prosil besede. Poročal je o svojem delu v Krasnaja in omenjal, da je danes pripeljal seboj tudi svojega prijatelja, ki bode gotovo rad pomagal, da se mu delo v Krasnaja posreči, da tudi v Krasnaja organizira narod v vrste delavcev za svobodo Ruske, za uničenje dveh sovražnikov delavstva: carja in cerkve.

Po Zofronu je vse gomezalo samega strahu. Opazil je iz teh govorov, v kako družbo je zašel, v družbo državnih izdajalcev. Že se je videl na vislicah ali v Sibiriji v pregnanstvu. Ko ga je pa še Kugelstein omenjal v svojem govoru, je še bolj prestrašeno gledal.

"Zakaj sem prišel sem? Zakaj se dam voditi temu židu za nos? Kam me je speljal?"

In vest se mu je vzbudila. "Vidiš Zofron, zakaj nisi ubogal svetnika Epifanija?" mu je rekel notranji glas.

In ko je tako prestrašen stal in poslušal te kričeče govore in se oziral po navzočih, videl je okrog sebe same žide. Le sem pa tja je bil kak obraz, o katerem je sodil, da je morda kristjan.

Dolgo je trpela seja. Predno se je pa končala, dvignil je predsednik veliko rdečo zastavo in pozval navdušeno vse navzoče, da so dvignili svoje desne roke in se s prisego zavezali delovati za to veliko idejo "ruske svobode!" in za skrajno mol-

čechnost o tem delovanju.

Kugelstein je vzel po seji Zofrona v prvo nadstropje. Tam je bilo zbranih več mož, očevidno voditeljev. Tem je predstavil Zofrona.

"Toraj tudi ti hočeš delovati z nami za našo svobodo?" ga vpraša eden.

Zofron je molčal.

"To je lepo od tebe!" je nadaljeval. "vedi, da je cela Rusija polna mož kakor si ti, ki se enako tajno zbirajo, da bodo nekega dne stopili na površje in izbojevali svoje pravice."

"Saj jaz nisem vedel, kam me pelje Kugelstein," reče slednjič Zofron nevoljno, ko se ni mogel več premagati.

"Sedaj je prepozno!" odgovori mu isti človek in ga pogleda grdo, da se je Zofron še bolj prestrašil. "Sedaj si videl, kaj se godi, sedaj si naš in sedaj imaš samo eno izbiro: ali z nami ali ti bode pa ta le — (po-

tegnil je samokres iz žepa) in ga pomolil Zofronu prav pred nos) zamašil usta za vedno! "Si razumel?"

"Vendar, Kugelstein, zakaj ste me zapeljali sem?"

Kugelstein se je nasmejal.

"Človek, ali res hočeš tu končati svoje življenje?" zagrozi mu zopet dotični človek.

Zofrona je oblil mrzel pot samega strahu.

"Saj ne rečem."

"O, saj Zofron je naš človek," posreduje Kugelstein. "On bode še naš najboljši in najbolj navdušeni sodrudnik. Kaj ne, Zofron. Tu bodeš sedajle prisegel, da boš molčal kot grob o vsem, kar si danes videl in slišal tukaj, da nikomur in nikdar ne zineš besedice."

Rad ali nerad je moral Zofron govoriti besede prisege, katere so mu narekovali.

"Sedaj si pa zapomni: izgovori nepremišljeno, pa te bode vlada pri-

jela in veš kaj te čaka. Ako bi te pa vlada ne prijela, bode pa ta-le govoril," in vnovič mu pokaže samokres. Za veliko stvar se gre. V kratkem bomo dosegli velikanske uspehe in tedaj boš dobil tudi ti plačilo. Najbogatejši mož lahko postaneš v Krasnaja.

(Dalje.)

ODKOD JE SVET?

Slavni astronom Atanazij Kircher je imel prijatelja, ki je bil materijalist, popolen brezverec. Nekega dne ga je ta prijatelj obiskal in opazil v njegovi učni sobi krasen globus (zemeljsko kroglo) na mizi. Občudoval je umetni sestav nekaj časa, konečno pa Kircherja vprašal, kje je kupil ta globus in kdo ga je napravil. "Kaj"?, odgovoril je astronom; "ta globus, ki ga vidiš tu, je postal in nastal sam od sebe. Nikdo ga ni napravil. Stvoril se je od svoje notranje sile, neodvisno od katerega vnanjega vzroka.

"Imaš me-li za norca?", je vprašal materijalist. "Kako bi to moglo biti? Vsaka stvar mora imeti svoj pričetni zadostni vzrok za svoje bivanje."

"Vidiš, prijatelj," rekel je na to Kircher, "nemogoče se ti zdi, da bi bil ta mali globus nastal sam iz sebe, da bi se bil razvil sam iz sebe, in vendar trdiš, da je original tega globusa — naša zemlja — prišla v eksistenco sama od sebe, da je naša zemlja nastala sama od sebe. Vedno trdiš, da zemlja nima Stvarnika, da se je razvila in nastala sama od sebe in to slučajno! Ni li to največja neumnost taka trditev?"

'MOLITEV V TEŽKI URI.'

Ksaver Meško:

Daj močno dušo, Gospod, mi, pogum mi daj,
da, kadar nedolžen trpim,
v odgovor kažem svetu brezbrizen smehljaj
in mirno, ponosno molčim.

PUSTITE MALE K MENI.

Nepoznan.

Rev. J. Plaznik.

EVNO oblečen človek je pristopical v lepo cerkev in se vsedel tja zadaj pod korom. Luč mu je zapirala oči in toplota mu je dobro dela. Zunaj je bilo vlažno, mrzlo in deževno. Duhovnik je ravno skončal pridigo in zapuščal prižnico. Vse, kar se je ravno godilo v cerkvi, ni zanimalo starega moža,

vesel je bil, da je prišel iz viharne noči v varno zavetje, odkoder ga ne bo nihče podil.

Ko je duhovnikov glas vtihnil, so se začuli mladi otroški glasovi, ki so peli Marijino pesem ravno pred blagoslovom. Dobro so mu deli ti mladi glasovi.

Mož se je zganil in srce mu je pričelo vtripati hitreje. Oči so se mu na široko odprle in spoznal je, kaj se godi okrog njega. Pesem in glasovi so bili taki, kakoršne se mu zdi, da je slišal včeraj, davni včeraj. Daleč, daleč v preteklost so romale njegove misli.

Nedelja popoldne je v mali, vaški cerkvi: Sivolas duhovnik z rožnim vencem v roki moli “Češčena Marija” in dečki ter deklice odgovarjajo: “sveta Marija.” Brezmejno dolg se zdi rožni venec plavolasemu dečku s hudomušnimi očmi. Naposled zahreščijo stare orglje. Otroci vstanejo, da zapoje. Plavolasi deček dvigne glavo in hudomušnost mu izgine iz oči pri pesmi. Poje rad in lepo, da ga stari duhovnik vedno pohvali.

Maj, lepi maj, poln spominov! Še nekaj lepšega mu je prišlo v spomin. Tisti lepi večeri in deklet rožnega obraza. Bila je mlada, če tudi se je črno oblačila. Z njo je hodil isti, plavolasi, hudomušni deček.

Zapustil je njeno roko, da teka po stranskih stezah; čez nekaj trenutkov se vrne vroč in sopleč. Njegove

debele roke so polne cvetic. Ponudi ji cvetice. Nežno jih vzame in pravi, da zelo prijetno duhte. Zopet korakata skupaj.

Prideta do cerkvice, hitro najde svoj sedež v cerkvi; kmalu trdo zaspi. Ko se zbudi, vidi mater klečati in prebirati črne jagode. “Češčena Marija” in “sveta Marija,” se čuje po mali cerkvi. Potem Marijina pesem, — o med petjem ni nikoli spal. Kako je ljubil petje!

Mož je glasno zastokal. Ženska pred njim se ozre nazaj. Mož se spomni, da ni včeraj, ampak v resnem danes.

“O moj Bog, ali je ta svinčena teža v mojih prsah srce? Zahvalim te, da ne živi, da bi me videla danes, umazanca, razcapanca, ničvredneža in grešnika. Videla je pričetek; usmilil si se je, da ne vidi konca.” Tako je zdihoval.

Zvonec je zazvonil in duhovnik je dvignil moništanco, da blagoslovi ljudstvo. Mož je dvignil svoj pogled proti oltarju in v tem pogledu je bilo kesanje in žalost.

Verniki so se kmalu razkropili. Duhovnik je prišel zopet v cerkev in se napolnil proti spovednici. Bil je majhen, upognjen starček. Mož mu sledi z očmi in si misli: “Ali ima tudi srce, kakor včerajšnji duhovnik?” Zopet so se mu vrnile stare misli. “Mati, mati, sit sem greha. Ti si v nebesih. Ali me lahko gledaš v tej revščini? Ali moreš biti vesela v nebesih, če me vidiš takega?”

Vstal je in se opotekel po cerkvi. Odgrnil je zaveso in pokleknil v spovednici.

Lahkega srca se je dvignil; leta, preživljena v grehu so zbežala. V mračni cerkvi je poiskal Marijin oltar. “Marija, mati božja, zahvaljujem se ti! Povej moji materi, naj bo vesela nocoj. Toda Gospa, slab sem, ne morem dolgo vstrajati. Moja pot je trnjeva. Bog naj mi pomaga! Ljuba Gospa, naj bo moja pot kratka, če hočeš, da pridem k tebi in njej!”

Cerkvenik je sumljivo gledal raz-

capanca pri Marijinem oltarju.

“Gotovo spada ta grdoba med ono tatinsko družbo, ki kradejo denar iz puštic.”

Stari mož ni opazil nikogar: v njegovem srcu je zvenela še Marijina pesem, v tem žalostnem, trudnem, ranjenem srcu; vendar je še daroval Mariji in tudi pustil tam zadnji drobšč.

Dvignil se je na svoje trudne noge in se opotekal iz cerkve. Zamisljen je prišel na cesto. Ni čul, kako je avtomobil trobil, dokler se mu niso njegove luči zasvetile pred očmi. Vdarilo je. Padel je na moker tlak; tu je ležal polomljen in oblit s krvjo.

Prihodnje jutro se je čitalo nekaj malega v listih: “V mestni mrtvašnici leži truplo neznanega moža, ki ga je povozil sinoči avtomobil pred to in to cerkvijo.” Nikdo ni spoznal trupla. Marija pa je spoznala njegovo dušo, da je duša onega človeka, ki jo je prosil, naj bo njegova pot kratka. Marija je poznala malega, plavolasega dečka, ki je pel njene pesmi v daljnem včeraj.

MARIJA!

Mati Elizabeta.

Izginjajo nočni mrakovi,
svetloba otvarja dan,
se zbuja tih lesovi
in dol in zelena plan.
Po gričih srebrni zvonovi zvone,
njih sladka beseda je eno ime:

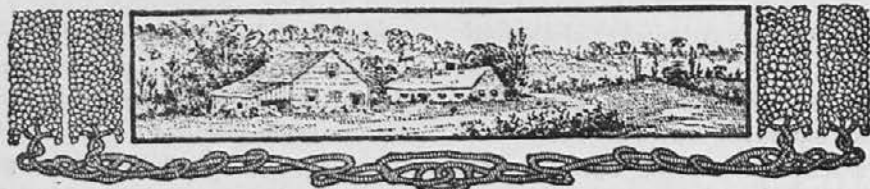
Marija, Marija!

Na poljih brstečih se skriva
poldanskih ur blagoslov,
čez lehe žareče se zлива
na tisoče sladkih glasov.
Zvonovi poldanski so to, ki zvone,
njih slavnostna pesem je eno ime:

Marija, Marija!

Ko zarja večerna dviga
nad gorami nočni kres,
ko zvezda ob zvezdi se vžiga,
odmeva od nočnih nebes.
Večerni zvonovi so to: ki zvone,
njih sveta molitev je eno ime:

Marija, Marija!

SPOMINI IZZA TEŽKIH DNI.

(1914. — 1919.)

(Dalje.)

Ksaver Meško:

GRMI.

V nedeljo, na porcijunkulo, 2. avgusta je zjutraj nalahno pršilo. Ljudje so postajali ob voglu gostilne in brali cesarjev razglas. Vsi so bili resni. Tudi meni je bilo tesno pri srcu: "Kaj nam prinesejo prihodnji dnevi?"

Peto sv. mašo je imel g. prof. Cajnko. Drugo jutro je odpotoval.

V torek ali v sredo mi pravi cerkvenik: "Ali ste slišali, kaj govori gostilničarka?" — Deklici sem ji dajal molitvenike, vsak dan je bila v cerkvi; pa je vzela protestanta in potegnila v sovraštvo zoper duhovnike z njim — žensko srce. — Ničesar nisem slišal." — "Da so bili ta gospod profesor srbski špijon."

Jaz nad gostilničarko, ta pa v jok: "Saj nisem jaz rekla tega, govorili so le ljudje v gostilnici."

Neki dan pride cerkvenik spet — Vedel je, da me hočejo na vsak način spraviti v ječo in je prislužkoval on, ker je vedel, da jaz ne zahajam med ljudi in ničesar ne izvem: "Ali ste slišali, kaj je govorila Valtova žena?" — "Ne." — "Da ste stali tam ob svoji njivi nad Zilo in ste dajali z robcem znamenja." — "Komu bi naj dajal znamenja?" — "Srbskim špijonom baje." — "Ta pa je že huda." — Jaz takoj k Valtovi ženi, ki je bila sicer poštena, tudi njen mož: jokaje reče: "Krojač spoda pri Zili je pravil to." — Tako h krojaču. Bil je od Boga zaznamovan z nelepo telesno hibo, z isto hibo zaznamovana njegova žena. In strupena sta bila oba enako.

Pridem, vprašam, kako je s stvarjo. On je govoril silno samozavestno — videl sem, da ima neke moč-

no zaslomba in se čuti varnega — žena se je razsrdila, da ji je jeza sršela iz oči. "To imaš zdaj od teh bindišarjev, ker vedno zahajaš gori k njim," je zmerjala moža, ker se nad menoj ni upala znositi.

Mož: Nisem trdil, da ste bili gori nad Zilo, na beljaškem polju ste bili." — "Laž. Nisem bil." — "Pa na cesti proti Beljaku." — Na tej sem parkrat v tednu. Pa je cesta samo za druge ljudi, zame ne? In sem dajal tam znamenja?" — "Ste." — "Laž!" — "Pa Beljak ste fotografirali." — "Laž." Fotografirati ne znam, fotografičnega aparata nimam, nikoli ga nisem imel. In če so sovražniki hoteli imeti sliko tega gnezda, so si jo lahko že davno oskrbeli." — "No, ne trdim ravno, da ste fotografirali, a v rokah ste nekaj imeli." — "Tako? Torej če grem v mesto ali iz mesta, niti v rokah ničesar imeti ne smem n. pr. časnika, ki ga v mestu kupim? Kje pa je ta zapoved?" — Mož se je impertinentno izzivajoče in škodoželjno smehljaj. — "Kateri dan pa je bilo to?" — "Nevem. Saj vas nisem videl jaz, videl vas je ta in ta. Jaz sem le rekel, ko mi je pravil: Ali župnik d-kaže, da je nedolžen, ali mora stran." Malo da mi ni zalučal naravnost v lice: "Ali pa pojde v ječo."

Čutil sem, da spletajo vidne in nevidne moči okoli mene mrežo, ki mi raj ob svojem času zadrigne vrat. Ni bila šala tedaj to. Od vseh strani so prihajale vesti, kako zapirajo duhovnike, kako jih kar kratkomalo more. O župniku iz Št. Jakoba v Rožu Rev. Ražunu, ustanovitelju "Narodne šole" in neupogljivemu

borilecu za narodno stvar, se je z vso resnostjo in odločnostjo širila govorica, da ga je mlad nemški oficir v kavarni v Celovcu kratkomalo zabodel. Ker nihče ni bil varen tiste dni, smo govorici vsi verjeli.

Ko sem se vračal od krojača — v nedeljo 9. avgusta proti večeru je bilo — me doide fant kakih 28 let, sin slaboglasne družine iz vasi. Zdaj je menda v ječi. Ko so Nemci v januarju 1919 pričeli napadati, so se v nedeljo pred sv. Tremi kralji ali na sv. Treh kraljev dan — natančno ne vem več — peljali čez Dravo "Volkswehrovci," med njimi sin našega župana. Bili so vinjeni — kakor tedaj vsi ti "junaki" — in preveč jih je vstopilo, pa se je čoln prevrnil in so trije utonili, tudi sin našega župana, bivši moj učenec, a ne preveč zgleden. Tedaj se poda ta fant k brodniku, zavednemu Slovencu. Našel ga je samega v sobi, pri mizi, ravno je bral. Pa mu pravi: "Ti si navrtal čoln, da so se naši potopili." Brodnik: "Jaz ne." Ne da bi še kaj rekel, nastavi fant puško in ustrelil po šegi "Volkswehrovcev" brodnika v usta. Nihče ga ni za to poklical na odgovor. Nemcem in nemčurjem se je zdela stvar povsem v redu, češ: "Vojska je." Šele ko so bili Nemci po Srbih korenito tepeni in so prosili za premirje, je pri pogajanjih naša vlada na nemško-avstrijsko pritisnila, da naj morilca zapre, zločin natančno preišče in kaznuje.

En slučaj izmed mnogih, kaka pravica je vladala na Koroškem, ko so imeli Nemci in njih kupljenci moč v rokah.

Ta me toraj doide in pravi: "Ali

DR. ANTON BONAVENTURA JEGLIČ.

ste že slišali, v Celovcu so včeraj šest duhovnikov obesili." — "Ni mogoče. Zakaj pa?" — "Ker so izdajalci. Moj brat iz Celovca je bil danes tukaj. Ta je videl. Ražuna so tudi ubili, je tudi tak izdajalec."

Z veseljem je pripovedoval to. Kar slišalo se je iz besed. "Le počakaj malo, tudi na-te pride vrsta."

V takem ozračju smo živeli, v tistih dneh, ko je "presvetli starček na cesarskem prestolu" izdal manifest "ljubim svojim narodom," kjer je govoril o svoji pravičnosti, in je zatrjeval, da je vse premislil in za vse posledice prevzame odgovornost." Dajal je že odgovor v večnosti. Človek se včasih vpraša: "Ali ni imel drugih grehov dovolj? Je-li Bog pripustil zaradi preobilice njegovih grehov, da si je nakopal še to strašno breme?"

V daljavi so tedaj že grmeli topovi. Doma so se polnile ječe. Čutil sem, da se odpira tudi meni. Da bi se je obranil, če je še mogoče, sem takoj pisal okrajnemu glavarju g. dvornemu svetniku Schusterju, mu vse laži in naklepe nasprotnikov pojasnil ter se naznanil pri njem za prihodnjo sredo.

Ko sem v sredo prišel k njemu, mi je rekel: "Jaz vas dobro poznam in vem, da ste nedolžni. Naročil sem že orožnikom, naj poizvedujejo, kdo te govorice razširja."

Ko sem mu omenjal fanta, ki je trosil tisto laž o duhovnikih, sem spoznal, da ima tudi on vezane roke in ne sme nastopati, kakor bi zahtevala njegova vest in zakon.

Duhovniki in vobče zavedni narodnjaki so bili tedaj izven varstva zakonov, izročeni nasilju, sovraštvu in najhujši maščevalnosti na milost in nemilost.

Mene so rešili edino pravičnost in naklonjenost glavarjeva in moj odločni nastop ob prvih napadih, da nisem romal že tedaj v ječo.

Čutil pa sem jasno: zaznamovan sem.

Vsaki narod je tako velik, kakor ima velike može, ki ga vodijo. Čim večji so ti može po svojem duhu, po svojem navdušenju, po svoji požrtvovalnosti, po svoji plemenitosti, temvečji, tem naprednejši, tem srečnejši je narod.

Slovenski narod je majhen narod. Skoraj je najmanjši po številu v Evropi. Vendar pa ima že v svoji zgodovini celo vrsto velikih mož, kateri so ga vodili skozi marsikako žalostno dobo boja in sužnosti, do končne zmage.

Izmed vseh teh naših velikih mož pa se svetita dva moža, ki bosta sijala še poznim našim narodom po svojem velikem duhu, vzlasti pa po svojem velikem da največjem delu narodnega življenja — narodne probeje in narodnega osvobojenja.

Enega teh dveh mož krije že hladna zemlja. Tam na pokopališču v Ljubljani pri Sv. Križu je nov grob — grob Dr. Janeza Evangelista Kreka. Kakor Mojze je izpeljal narod iz tisočletne sužnosti. Toda v obljubljeni deželo, v osvobojeno Jugoslavijo pa ni smel. Le zarjo — novega dne, zarjo osvobojenja je smel videti. Naj v miru počiva blagi naš veliki Dr. Krek!

Drugi pa še živi. Previdnost božja ga je še ohranila narodu kakor Arona, da dokonča svoje veliko providencialno delo na svojem narodu, po svoji vzvišeni službi. In to mož je naš ljubljani Dr. Anton Bonaventura Jeglič, škof ljubljanski.

Dne 29. maja je praznoval ta naš veliki mož svoj sedemdeset letni dan rojstva.

Cela Slovenija, da, cela Jugoslavija je praznovala ta dan. In to po pravici! To je dan veselja in hvaležnosti za cel narod, dan, ko uhaja vsem Jugoslovanom vzlasti pa, katoliškim Slovencem, spomin nazaj v pretekla leta, v najtežja leta svoje-ga obstanka, pa tudi v največja in najsrečnejša.

Dr. Anton B. Jeglič je bil največji dar božji, katerega je božja previdnost mogla dati našemu narodu,

kakor je za vsako družino največji božji blagoslov — dober oče. V svetem pismu beremo, da je Bog blagoslavljal ves Izraelski narod in sicer še stoletja potem "radi očeta Abrahama." Tako lahko rečemo je slovenski narod blagoslovljen v tem veliki-n možu.

Čudna je zgodovina delovanja tega moža v slovenski javnosti, čudna, kakor malokaterrega drugega.

Ko je prihajal kot novoimenovani škof iz Sarajeva v Ljubljano, je bil znani grdi slovenski liberalizem ravno v najlepšem cvetju. Vse uradništvo, vse razumništvo in vsi meščanski sloji, da vse slovensko javno mnenje je bilo popolnoma prepajeno z njim. Nekoliko let pred njim je ravno drugi veliki naš mož, Dr. Mahnič začel dramiti vrste katol. mož in jim kazati nevarnost tega skritega strupa, ki se je v obliki sladkih "cukerčkov" priljubil narodu, ki mu je pa otroval srce in možgane vodilnih krogov. Začel je zbirati zavedne katoliške može v odpor, v obrambo katoliškega prepričanja in katol. načel. Škof Misija je spoznal v Mahničevih klicih opravičeni svarilni klic in stopil je na njegovo stran. Seveda je to povzročilo odpor pri liberalizmu. Začel se je boj. Toda slab je bil ta boj. Kmet in delavec sta še trdo spala. Nobena-ga pojma nista imela o javnem življenju. Vsi drugi sloji, da celo slov. duhovščina v veliki večini pa zaslepljena z liberalizmom. Zato se je videlo takoj, da bode hud boj, a vspeha malo.

Vse kar je bilo liberalnega se je veselilo prihoda škofa Jegliča. Čulo se je o njem, da je tudi sin svoje dobe. Bil je velikanski sprejem, katerega so mu pripravili.

Toda četni nedelji sprejema je sledil le prekmalu — težek veliki pektek. Hozana klici so se v prav kratkem času spremenili v strastni "križaj ga!" Da, kdor je zasledoval naš slovenski narodni prepoved zadnjih 25 let, kdor je čital časopisje — ta ve, kako je bila trnjeva pot, ka-

tero je hodil škof Jeglič skozi dolga leta svojega škofovanja v Ljubljani. Vse, kar si je mogla izmisliti človeška glava in pokvarjenost, vse se je storilo, da bi se ga žalilo, da bi se ga umazalo v javnosti, da bi se ga ometalo z blatom in ga pregnalo iz škofije in ga uničilo. Strašni so bili napadi nanj po listih. Tožili so ga na Dunaj in v Rimu. Moral se je zagovarjati pred cesarjem in pred sv. očetom.

Toda škof Jeglič je bil veliki mož, kar je pokazal s tem, da se vsega tega boja, vsega tega nasprotovanja in preganjanja ni zbal. "Po Mariji k Jezusu" je zaklical, ko je zasedel svoje vzvišeno mesto. V Mater Marijo in v tabernakelj je uprl svoje oči. In delal je in trpel, trpel in delal. Letelo je nanj kamenje od vseh strani, toda on je delal, zidal, branil, klical in svaril.

Danes slavi ta veliki mož svoj sedemdesetletni rojstni dan. Gotovo so vsi ti grenki dnevi, te britke ure pozabljeni — kajti, danes? Da, danes je pa drugače! Cel slovenski narod, če izvzamemo razne odpadnike in zaslepljene, stoji za škofom Jegličem kot en mož. Danes je škof Jeglič ljubljene slovenskega naroda, da oče Jugoslavije in cela Jugoslavija se veseli tega slavnostnega dneva — vsaj je to jubilej ljubega, dobrega in skrbnega očeta.

V najusodepolnejšem trenutku, ko je umirajoča nesrečna Avstrija napela vse svoje pojemajoče moči, da se še reši, ko je obstoj njen slonel edino na Jegliču, tedaj je škof Jeglič — stopil na stran naroda, odločil se je za Jugoslavijo in s tem prerezal vezi sužnosti slov. naroda.

Poglejmo slovenski narod — kako probujen, kako lepo izobražen in napreden in zorganiziran naš kmet, kako lepo zorganiziran naš slov. delavec. Zadnja gorska vasica ima svoje izobraževalno društvo, ima svojo knjižnico, svoj društveni dom, svoja strokovna, gospodarska društva, svojo posojilnico in hranilnico. Vse to se je doseglo pred vsem z njegovo pomočjo! Kako je šel leto za letom od župnije do župnije od vasi

do vasi, da je to dosegel.

Poglejte naše mladinske organizacije, naše orle in orlice! Marijine družbe! Čegavo delo? Zopet le njegovo.

Poglejte versko življenje med Slovenci! Pogostna sv. obhajila, večno molitev, celodnevno čiščenje presv. Rešnjega Telesa . . . itd. Vse njegovo delo.

Poglejte velikanski "škofovi zavodi" v Šent Vidu, zibelka katoliško zavedne slovenske inteligence, narodnih voditeljev, njegovo delo.

Poglejte cele skladnice knjig učnih in poljudnih verskih in znanstvenih — spisal jih je škof Jeglič.

Da, pravimo, kako bi se cel slovenski narod ne veselil jubileja tako velikega moža, kako bi se ta dan ne radoval in zahvaljeval Boga, da ga da bi ga mu ohranil še in še do Kako bi ta dan zaupno ne prosil Boga da b i ga mu ohranil še in še do skrajnosti dobe človeškega življenja?

Prevz. gospod vladika! Tudi mi vsi Ameriški Slovenci, se radujemo tega dne z Vami in s celim slovenskim narodom! Tudi mi danes hvallima Boga, da Vas nam je dal v tem velikem času. Tudi mi ta dan prosimo ljubega Boga naj Vas ohrani zdrave in čile še dolga leta v čast božjo in Marijino in v zveličanje duš in v blagor celega jugoslovanskega naroda!

Živel škof Anton Bon. Jeglič!

POIZVEDOVALNI KOTIČEK.

Vprašanje: Moja hči je zbežala od doma z sosedom fantom, ki je protestant in sta se v C. poročila pri protest. ministru. Pred pol leta jo je pa mož zapustil in hči se je vrnila domov. Sedaj bi jo pa rad poročil dober katoliški udevec, ki pa ničesar ne ve o tem. V silnih stiskah sem. Ali je mogoče razveljaviti prvo poroko? (Mati, Chicigo, Ill.)

Odgovor: Ker ste v Chicigo, bi bili raje prišli osebno vprašat. — 1. Prva poroka ni bila poroka pred cerkvijo. Hči je samo zapadla težki cerkveni kazni izobčenja iz cerkve, ker je poskušala skleniti zakon pred protest. ministrom. 2. Toda ta "zakon" ni bil veljaven, sploh ni bil zakon v katoliškem smislu. Prišla sta skupaj in živela, kakor pravimo "po ci-

gansko." Katol. cerkev za katoličane ne prizna drugačnega zakona, kakor katoliškega, pred kat. duhov. sklenjenega. Toraj tu o kakem pravem "zakonu" ni govora. 3. Pač pa je ta zakon veljaven pred državo. Predno ju je skušal protest. minister poročiti, morala sta mu prinesiti od magistrata, iz "City Hall" licenco in ko ju je poročil, je moral minister do tično licenco poslati nazaj City ali County Clerku s podatki, kdaj, kje in kdo je ta dva poročil.

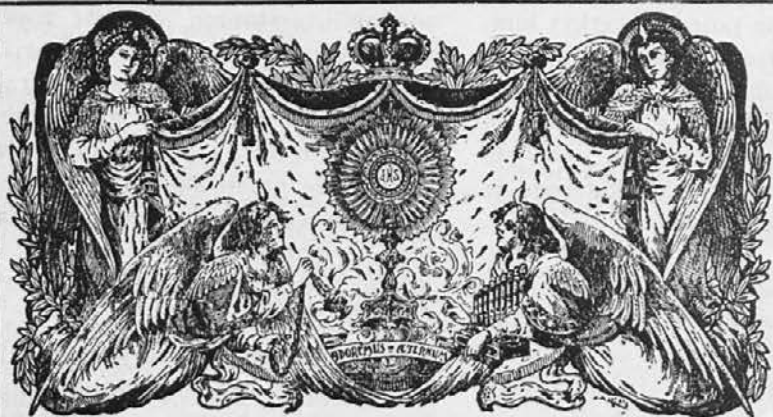
Toraj je Vaša hči danes po svoji veri, pred cerkvijo prosta in se lahko poroči z drugim. Vendar pa ni prosta pred državo. Zato predno more dobiti novo licenco za to poroko, mora biti njen prvi državno-veljavni zakon državno ločen pred sodnijo. Še le ko bode imela ta "Decree of Divorce" od sodišča, more stopiti v zakon.

Vendar pa kot mati pomislite preje dobro kaj delate. Iz pisma se ne razvodi, ali ima hči kako dete, ali ne. Če ga ima, bodite skrajno previdni, da hčer ne naredite še bolj nesrečno kakor je že. Če se osebno oglasite na 1852 W. 22nd Place, se lahko ustmeno pogovorimo.

Vprašanje: Pred osmimi leti sem se v neki luteranski cerkvi poročila s protestantskim fantom, s katerim sva bila več let znana. On ni hotel iti v katoliško cerkev. Silno me srce boli tako življenje. Ko ste imeli sv. misijon v Brooklynu pred petimi leti sem tako želela opraviti sv. spoved, pa nisem mogla. Dobila sem naročeno, da se morava še enkrat poročiti. Vse moje prošnje pri možu so pa zastonj. Imava štiri otročiče. Mož pravi, če nočem tako z njim živeti in če mi ni dosti ena njegova prisega, katero mi je dal pri prvi poroki, mi ne bode dosti tudi še druga. Če nočem z njim živeti, pravi, naj pa od njega grem! Kam hočem reva? Bolehna sem vedno in prejo kam cele noči. Vidim, kako sem narobe naredila. Vi me dobro poznate. Ali je kaka pomoč za me, ker drugače bom obupala. Lepo prosim, odgovorite v "Ave Maria". — Nesrečna vaša bivša faranka — Brooklyn, N. Y.

Odgovor: Mladost je norost, kaj ne. Pokora je pa grenka. Reval — Svetujem Vam, da se obrnete na g. župnika, enega ali drugega in bode stvar uredil. Splošno naj omenim:

Za tak slučaj ima cerkveni zakonik lepo poskrbljeno. Vajina poroka se lahko poveljavi, toda treba je novega medsebojnega privoljenja, da se hočeta vzeti, oziroma skupaj živeti kot mož in žena. Ako mož noče priti v katol. župnišče, pride lahko pa katol. župnik k Vama in pred dvema pričema vpraša vašega moža in vas za to privoljenje brez vseh drugih ceremonij da, celo ne da bi mož preje o tem kaj vedel po kaj je je g. župnik prišel. — Stvar toraj ni tako težavna, kakor vidite. Silna škoda, da niste tega že preje naredili. Pomislite, živeti v izobčenju iz svoje cerkve in še v neveljavnem zakonu! Zato takoj še danes uredite stvar! Takoj pojdite k g. župniku.

ČASTNA STRAŽA PRED TABERNAKELNOM.

GLASILO ČASTILCEV PRESV.
REŠ. TELESA.

Urejuje Rev. J. J. Plaznik
Des Plaines, Ill.

Zadnje čase smo skušali spoznavati velik pomen češčenja presvetega Rešnjega Telesa. Ker je presveto Rešnje Telo središče naše vere in našega češčenja, zato merimo vernost katoličanov po številu častilcev in ne po bogastvu, lepoti in velikosti cerkvenih poslopij: srca so, kar Bog hoče. Da natančno vidimo, kako je naše slovensko ljudstvo verno, bom čez kak mesec priobčil vsa imena častilcev najsvetejšega zakramenta, da bomo na ta način presodili, v katerem kraju vlada največja ljubezen do Jezusa. Za danes si oglejmo še nekaj pravil naše bratovščine.

Člani bratovščine najsvetejšega zakramenta se bodo prizadevali, da bodo pri sveti maši tudi ob delavnikih, kadar je to mogoče in ravno tako pogosto prejeli svete zakramente.

Člani naj bodo vneti za češčenje in slavo Gospodovo v najsvetejšem zakramentu. Pobožen častilec bo pokazal svojo ljubezen z deli, predvsem s tem, da bo skušal pridobiti veliko novih članov, bo skušal, kjer mogoče organizirati to češčenje; pomagal bo, da bo oltar, kjer je Najsvetejše izpostavljeno, dostojno okrašen; skrbel bo, da bodo bolniki prejeli sveto Rešnje Telo o pra-

vem času.

Člani bodo prav posebno častili tudi Marijo, ker je v najsvetejši zvezi s telesom in krvjo Jezusovo. Imenujejo naj jo "našo ljubo Gospo najsvetejšega zakramenta."

Večkrat, zlasti pa vselej po svetem obhajilu, naj molijo za razširjanje najsvetejšega zakramenta. ob času prvega obhajila za prvo-obhajance, prav posebno pa zato, da bi Bog poklical veliko mladeničev in deklet za duhovski in redovni stan, da bi ti širili čast božjo.

Naš društveni praznik je obletnica postavitve presvetega Rešnjega Telesa, to je, veliki četrtek in v prešenem smislu, praznik presvetega Rešnjega Telesa, katerega obhajamo letos 3. junija, oziroma, v nedeljo potem, 6. junija. Vsakdo naj bi skušal pristopiti k mizi Gospodovi ta dan in v osmini, če že ne more vsaki dan ter naj opravi svojo pobožnost.

Prvih dvanajst stoletij je cerkev praznovala ustanovitev najsvetejšega zakramenta veliki četrtek. Dva stoletja pred pričetkom protestantstva, katero taji, da bi bil Jezus resnično pričujoč v tem zakramentu, je cerkev postavila poseben praznik s tem namenom, da da vernikom priložnost, da slovesno počaste Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Ta praznik so imenovali praznik Corporis Christi, Telesa Gospodovega.

Za ustanovitev tega praznika si je Zveličar izvolil pobožno nuno, Juliano iz Mont Cornillon, blizu Li-

tiha ali Liege. Bila je posebno goreča častilka Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu. Ko je bila zatopljena v molitev, je imela čudno prikazen. Videla je polno luno, katere del pa je bil zatemnjen, da krog ni bil popoln. Ta prikazen se je ponavljala. Nuna je spočetka mislila, da je skušnjava in je molila, da bi prikazen zginila. Slednjič je prosila, naj bi jo vsaj razumela. Nek notranji glas ji je povedal, da luna pomeni cerkev in temen del pomanjkanje praznika, katerega bi morali vsako leto praznovati v spomin na ustanovitev presvetega Rešnjega Telesa. Rečeno ji je bilo tudi, da je izbrano za ustanoviteljico tega praznika. Preteklo je dvajset let, predno se je redovnica opogumila, da je stvar razodela. Celo zadevo je razložila kanoniku Jean de Lausanne, katerega je visoko cenila zaradi njegovega svetega življenja ter ga prosila, naj se posvetuje z učenimi bogoslovci. Na posvetovanju so prišli do zaključka, da bi tak praznik veliko pripomogel k časti božji in zveličanju duš. Po Julijaninem posredovanju je bil zložen poseben brevir za ta praznik, kateri se je pričel z besedami: "Cibus animarum;" cerkvena oblast ga je odobrila.

Cerkev v Liege ima čast, da je prva praznovala praznik presvetega Rešnjega Telesa. Ko so bile vse težave premagane, je dobil škof iz Liege dovoljenje, da se praznuje ta praznik po celi škofiji vsako leto v četrtek po nedelji presvete Trojice.

Ko je škof to določbo razglasil, je umrl. Določba bi bila brez pomena, če bi se ne bili zavzeli za njo kanoniki iz St. Martin-au-Mont. Po drugod niso te določbe nič kaj prijazno sprejeli. Julijano so imeli za sanjalko, praznik za novotarijo. Rekli so, da se je že dovolj storilo za sveto Rešnje Telo, če se bere maša vsaki dan. Da bi imeli še poseben praznik, bi bilo preveč. Nekateri duhovniki, ki so se naravnost odrekli praznovanju, drugi so bili tiho, dokler ni določbe razglasila sveta stolica. Konečno je določil papež Urban IV., dne 8. septembra, 1264, da naj se praznik presvetega Rešnjega Telesa praznuje po celem svetu. Še prej je pa poklical k sebi svetega Tomaža, Akvinskega in svetega Bonaventuro, da zložita oficij v brevirju za ta praznik.

Rekel jima je: "Brata moja, moja želja je ustanoviti za cerkev velik praznik, ki bo segal v srce vsem vernikom; počastiti hočem zakrament ljubezni in usmiljenja".

Povedal je menihoma svoje želje in jima naročil, da se takoj lotita dela. Njuna ponižnost je bila vzrok, da sta se čudila, kako sta bila odbrana za to delo. Vse popraševanje je bilo zastoj. Določen je bil čas, do kedaj naj prineseta svoje spise v presojo papežu.

Na določen dan sta prišla pred papeža s povešenimi očmi in žalostnim srcem. Papež je poklical najprej Tomaža, da prebere svoj spis. Tomaž bere, kar se je zelo skladala s praznikom. Papež je mirno poslušal, Bonaventura pa je imel solzne oči in pod škapulirjem se je čulo trganje papirja. Ko je Tomaž skončal, je zavladata tišina. Urban naposled reče: "Sedaj je tvoja vrsta, brat Bonaventura. Menih je padel na kolena in rekel: "Sveti oče, ko sem poslušal brata Tomaža, se mi je zdelo, da poslušam Duha božjega. Samo sveti Duh je mogel na ta način navdihniti mojega sobrata. Zdelo bi se mi bogokletstvo, če bi še jaz bral svojo slabo sestavo. To je vse, kar je ostalo." Pokazal je na tla, kjer so ležali raztrgani košče-

ki papirja.

Od tedaj se pojejo v cerkvi himne svetega Tomaža na čast presvetemu Rešnjemu clesu. Njegove slāvospeve je Zveličar sam potrdil. V cerkvi svetega Dominika vOrvietu še sedaj časte križ, od katerega je prišel glas in potrdilo.

Urban IV. je še isto leto umrl. Zavoljo različnih vojsk so zopet pozabili na praznik. Pozneje je Klement V. zapovedal, da se naj praznik splošno praznuje. Janez XXIII. je zapovedal, naj se praznik posvečuje z osmino in procesijo.

S praznikom presvetega Rešnjega Telesa se je šele pričelo pravo češčenje Najsvetejšega zakramenta. Tedaj so začeli dajati blagoslov z Najsvetejšim in štiridesetna pobožnost. Na Francoskem, žalibog, skušajo na vsak način ovirati procesije z Najsvetejšim. Ravno tam so tudi najprej javno sramotili presveto Rešnje Telo.

Kalvin je na Francoskem razširjal svoje zmote. Njegovi privržen-

ci so delali na vse kriplje. Leta 1535 so nabili nesramne plakate zoper sveto Rešnje Telo po vsem Parizu in celo na palačo v Louvre. Kralj Francišek I. je izdal stroge odredbe zoper nevernike. V spravo za to razžaljenje je prosil škofa, da napravi veliko procesijo z Najsvetejšim, katere se morajo vdeležiti vsi redovi in lige. Dan je bil določen na 21. januarja.

Ceste, po katerih se je pomikala procesija, so bile sijajno okrašene. Lige, mestna oblastva, vojaki in vse bratovščine so bile zastopane s svojimi zastavami, sledila je duhovščina; tem so sledili nosilci svetinj svete Genovefe, svete Klotilde in svetega Ludovika.

Pariški škof je nosil sveto Rešnje Telo. Baldahin so nosili trije kraljevi sinovi in vojvoda de Vendome. Pet kardinalov, veliko škofov, vsi plemenitaši, princezinje in kralj so sledili z gorečimi svečami. V tem redu so šli iz Saint Germain v stolnico naše ljube Gospe, kjer je škof

MARIJA MAGDALENA.

opravił pontifikalno sveto mašo.

Po slovesnosti je šel Frančišek I. in dvorniki v škofovo palačo. Predno so se vsedli, je kralj nagovoril zbrane goste:

"Ne čudite se, da stopam danes pred vas drugače, kakor je moja navada, kadar govorim o državi. Tedaj se vselej zavedam svojih pravic in dostojanstva. Danes pa, ko se gre za čast kralja kraljev, sem le podložnik in služabnik in imam z vami vred iste dolžnosti do Boga. Vladar vseh kraljestev je vedno čuval našo deželo; zato ne moremo prezreti tega, kar se je zgodilo. Brezbožni ljudje, katerim ni dovolj, da zaničujejo vse, nad čemur ima Bog dopadajenje, niso zadovoljni, ampak so napadli Boga samega v najsvetejšem zakramentu. Zakrament, ki je tako velik in občudovanja vreden, da ni mogoče povedati, kako ga moramo častiti, sram bi nas bilo pred drugimi narodi in sramota za našo prestolico, če bi hudo delci ne bili kaznovani. Hočem, da vsi veste, da se ni zgodilo z mojo vednostjo in ne mojih uradnikov. Zato sem zapovedal slovesno procesijo, da prosimo Zveličarja usmiljenja. Krivci naj se tako kaznujejo, da se ne bo nikdo več drznil, kaj takega ponoviti. Javno zadoščenje naj daje pogum katoličanom, ojači omahljivce in pripelje nevernike nazaj. Prosim vas, da se vsakdo čuva, čuva svojo družino, posebno svoje otroke, da ne padejo v zmote, katere je obsodila cerkev."

Lepi časi so bili, ko so vladarji tako govorili, ko so si šteli v čast, da smejo priti v Njegovo pričujočnost, ko so se zavedali, da so oblastniki le služabniki božji, da je njihova dolžnost, da branijo cerkev pred vsakomur, ki bi lahko škodoval duši.

Prispevki za razširjanje slave najsvetejšega zakramenta: Mary Toleni, Tioga, Wis., 25c.; Joseph Zolnir, Ne York, \$1.00. Mrs. Helen Zore, Olyphan, Pa., \$1.00; Mrs. Catharine Berce, Iron Mountain, Mich.

(Dalje na 180. strani.)

Prvi Slovenski Orlovski Tabor v Mariboru.

CENJENO UREDNIŠTVO!

Prejeli smo vaš list z dne 10., 13. in 17. marca 1920. Izredno veseli smo bili, da smo dobili v njem tako vrlega sobojevnika in vnetega zagovornika orlovske misli v Ameriki. Vsaka Vaša vest o predpripravah za orlovski tabor v Mariboru je vžgala v nas nov ogenj, poklicala v življenje nove mladeniške sile, s katerimi pokažemo našim sorojakom v Ameriki vso lepoto disciplinarnosti in notranjo vrednost katoliških mladinskih organizacij v Vaši stari domovini. Z zanimanjem zasledujemo razvoj katoliških organizacij v Ameriki, posebno razvoj časopisja nam priča o živi zavesti ameriškanskih Slovencev. Vaš napredek, naš napredek. Oči nas vseh so obrnjene proti Ameriki, deželi svobode in prosvitljenosti in deželi žive verske zavesti. In zato ta iskrena želja po snidenju z zastopniki našega časopisja, kulturnimi in gospodarskimi delavci med ameriškanskimi Slovenci. Tabor ne bi dosegel vsega, če bodete manjkali Vi ameriški sorojaki. To vabilo ni morda izraz prijetnih čustev, kadar se snidejo domači med seboj, to vabilo temelji na razumnem in treznem prevdanku, da nam zamorete ameriškanski Slovenci, ki ste videli širni svet, podati marsikaj novega, česar sami brez izkušenj ne moremo prav poznati. Zato pozdravljeni ob Vašem prihodu. Vemo, da ste že odločili one, ki bodete posetili orlovski tabor, dal Bog, da bi bilo Vaše število čim večje a končno, število ne odloča, duh in misel Vaša nam bo za vodnico za naše nadaljne delo. Upamo, da bodemo zamogli pozdraviti na taboru zastopnike zveze katoliških Slovencev, zveze jugoslovanskih žena in deklet ter drugih organizacij; pevskih, (Lira) mladeniških ter strokovnih. Z vsemi temi hočemo storiti tesnejšo vez, ki nam bo omogočila pogled v svet. Premalo nas je tu v stari domovini, da bi kaj velikega dosegli, zato iščemo pomoči pri Vas. A vsa pisma ne bodo izdala, če ne bo med nami izgovorjena živa beseda, če ne bo dopisovanju sledilo osebno poznanje med voditelji katoliško mislečih Slovencev. Odtod ta želja po snidenju v Mariboru. Cela naša stara domovina se pripravlja na to slavlje. Fantje in dekleta, možje in žene, dečki in deklice vse pohiti v Maribor, da se navžije novega ognja, ki je po vojski precej ugasnil v srcu mladine. Osrednji pripravljalni odbor je dokončal v glavnem svoje delo, sedaj prihaja že k podrobni izpeljavi. Vse to ogromno delo se bo izvršilo v posameznih odsekih. Obveščamo Vas tem potom o njihovem delu, da uvidite resnost in veliki obseg ureditve.

Finančni odsek je sestavil proračun, ki izkazuje dohodkov 800.400 stroškov 1,320.000 to so ogromne številke, ki pričajo o veliki požrtvovalnosti naših ljudi vpricho velike denarne krize, ki vlada pri nas. Tehnični odsek je imel rešiti ogromno delo. Za telovadišče je bila potreba 15 železniških vagonov lesa, katerega so velikodušno naklonili lastniki gozdov, med temi omenjamo presvitlega g. knezoškofa ljubljanskega (2 vagona) in rodbino Kobija (4 vagona). Telovadišče bo na vojaškem vežbališču na Teznej (pol ure od Maribora), prostora bo za 1500 telovadcev, stojišč na tribunah 4424 in 5000 pred tribunam sedežev pa 22220. Na telovadišču bodeta postavljeni dve baraki s 40 sobami za preoblečenje telovadcev. Napeljan bo vodovod in razsvetljava. Tribune se prično staviti en mesec preje, zaposlenih bo 200 delavcev. V odseku so sodelovali Orli, inženirji in stavbeniki. Umetniški odsek bo izdal spominske znake, nika, vse to je delo naših ljudi. Železniški program je izdelal železniški odsek obstoječ iz naših železniških uradnikov in delavcev. Vozilo bo več za katere je napravil osnutek akademični kipar Kralj, dve vrsti umetniških razglednic, delo akademika Kosa ter velik plakat, osnutek inž. Vur-

\$5.00; Mrs. Amalia Ursich \$1.00; Miss Anna Ursich, \$1.00; Miss Dorothy Ursich, \$1.00; Miss Angela Ursich, \$1.00; Miss Amalia Ursich, \$1.00; Mrs. Mary Čulik, \$2.00; Mrs. Margareta Mušič, \$1.00; Mrs. Anna Lopartz, \$1.00; Mrs. Teresa Lilek, \$1.00; Mrs. Peter Kogona, \$1.00; vse v Jolietu. John Intihar, Cleveland, O., \$3.00; Johanna Filipcic, McKinley, Minn., \$1.00; Louis Intihar, \$1.00; Math Dubich, \$1.00; Frank Suhadolnik, \$1.00; Victor Suhadolnik, \$1.00; Frank F. Skulj, \$1.00; vsi v Cleveland, O. — Bog plačaj vsem! — Če bi bilo kako ime pomotoma izpuščeno, se prosi dotična oseba, da se oglasi.

Cleveland, O. — Dragi častilci najsvetejšega zakramenta! Praznik sv. Rešnjega Telesa je tukaj. Na ta praznik se bomo gotovo malo boljše spomnili na ljubezni polne besede našega Zveličarja, ko je prvič spremenil kruh in vino v svoje telo in kri, in rekel: "Vzemite in jejte, to je moje telo; to je kelih moje krvi, pijte iz njega vsi." To je toraj živi kruh, ki je prišel iz nebes; kdor je od tega kruha bo živel vekomaj. Ta živi kruh je navdušil sv. mučence, da so junaško dali svoje življenje v najhujših mukah za Jezusa. Dragi čitatelj le-ti so bili ljudje, kakor mi in vendar je tolika razlika med njimi in nami. Vsaka mala stvar ali dolžnost do Jezusa, če se nam le malo zoperna zdi, je vzrok, da postanemo nemarni. Vživajmo tudi mi pogosto ta živi kruh in tudi nam bo Jezus pomagal, da bomo uspešno zmagali nad svojim sovražnikom.

Bodi nam pozdravljena
živa sveta hostija.
Mnogo nas si že rešila.
Bodi nam zahvaljena!
Bodi nam pozdravljena!
Presrečna tista ura,
v kateri je bila hostija
prvič dušna hrana.

Pri nas v Clevelandu imamo dovolj častilcev sv. Rešnjega Telesa. V cerkvi Marijinega vnebovzjetja se časti sv. Rešnje Telo navadno prvo nedeljo v mesecu od treh do štirih popoldne. Č. g. župnik J. Škur so goreč duhovni pastir in pridigar. Pri sv. Lovrencu že vse tako zgleda, kakor bi bila cela župnija v našem društvu. Tudi pri sv. Vidu je veliko častilcev sv. Rešnjega Telesa. Če se vsi iz vseh treh far priklase, jih bo kmalu 1000 v imeniku. Seveda naj bi vsak privrgel kak dolarček da ne bodo stroški zastoni.

John Intihar.

posebnih vlakov iz vseh krajev Jugoslavije. Vozne cene bodo polovične. Na Teznu bo v nedeljo osebno postajališče, med Mariborom in Teznom bodo vozili vsake pol ure posebni vlaki. Glasbeno pevski odsek se trudi, da pokaže ob taboru lepoto naše pesmi in izvežbanost naših godb. V sprevedu sodeluje devet godb, večina orlovskih in nekaj društvenih. Pri telovadbi sodeluje tudi vojaška iz Maribora ter salezijanska iz Ljubljane. Zveza katoliških pevcev "Ljubljana" priredi v soboto 31. 7. posebni koncert narodnih pesmi skupno s Čehoslovaško umetnico "Orlico" Kreyzlovo iz Brna. Sodeluje do 200 pevcev in pevk. Pri slavnostni sv. maši bo pelo staroslovensko sv. mašo dr. Kimovca do 600 pevcev in pevk s spremljevanjem orkestra.

Odsek za zunanje goste je prejel do sedaj prijave gostov iz Francije, Anglije, Belgije, Češkoslovaške (posebni vlak) iz Poljske. Bratje iz Hrvaške bodo polnoštevilno zastopani. Tabora se udeležijo zastopniki njihovih omladinskih društev, katerih imajo že do 50.

Sv. Oče pošlje posebnega odposlanca. Navzočih bo več jugoslovanskih škofov. Iz Slovenije se udeležijo sploh vse katoliške organizacije. V Mariboru se je osnoval krajevni odbor, ki bo skrbel za prenočišča in prehrano. Pri skupni prehrani bo udeleženi do 100.000 ljudi, ooteli in gostilne bodo samo gostom na razpolago. Poslovale bodo vojaške kuhinje.

Za skupna prenočišča bo preskrbljeno v vseh mariborskih solah in vojašnicah. O priliki tabora bo tudi orlovska razstava, ki bo obsegala pike orlovskih odsekov in društvenih domov, važnejših spisov. Želimo tudi, da **Vi prispevate za to razstavo kake slike Vaših organizacij in drugo.**

Pred nedeljo se bodo vršila zborovanja organizacij kakor jugoslovanske dijaške Lige, orlovske, orliške, (dekliske) zveze, Slov. kršč. soc. zveze, Jug. strok. zveze, po nedelji pa jugoslovanske kmečke, obrtne zveze, Slomškove zveze. (učiteljstvo) in društva slov. katehetov. Podrobni spored prilagamo.

Pred nedeljo se bodo vršile tudi tekme telovadcev med posamezniki in vrstami. Pri javni telovadbi nastopi do 1500 Orlov-telovadcev isto število Orlic, Orličev (naraščaj) in gojenk. Čehoslovaki nastopijo še s posebnimi vajami.

Obenem želimo odgovora, če hočejo tudi Vaše mladeniške organizacije pristopiti k slovanski zvezi fantov.

Ker rabimo za našo propagando vest o Vaši udeležbi, zato prosimo, da nam čimpreje pošljete seznam udeležencev s posebno oznabo kraja v Ameriki in doma, ter druge podrobnosti o Vašem prihodu. Na vsak način bi želeli, da pridete v Maribor že v petek 30. julija pop. tedaj pridejo tudi drugi gostje. Naša poslaništva so obveščena o Vaši nameri in Vam bodo gotovo šla na roko. Po taboru v ponedeljek napravijo gostje izlet v Ljubljano in na Bled. V koliko bi se Vi tega udeležili, je stvar Vaše odločitve, prosimo samo sporočila o tej zadevi.

Končno ponovno prosimo za zbiranje darov za Orlovsko zvezo a izraziti si dovoljujemo željo, da prinesete nabrane dolarje s seboj in jih mi tu iz menjamo, naznanite nam pa imena darovalcev, da se jim primerno zahvalimo. S temi darovi, če bodo dovolj veliki nameravamo zložiti "Ustanovo ameriškanskih Slovencev" za izobrazbo voditeljev mladeniških organizacij tako organizatoričnih, kakor tehničnih, lepše ne moremo porabiti teh Vaših velikodušnih darov. Če imate s temi darovi drugo namero, prosimo obvestila. Izročitev bi se izvršila slovesno na taboru po Vašem zastopniku.

Vemo, da veliko tirjamo od Vas s svojimi prošnjami, vendar upamo, da nas uslišite. Pri telovadbi nastopi do 1600 šolskih otrok v starosti od 10—14 let, mal dar (čokolada, sladkorčki, igrače) bi razgrel ta mlada srca toda uresničite to željo le če Vam ne dela nepriilik in prevelikih

emotivnih težav.

To pismo Vam pišemo s prošnjo, da jo porabite v časopisju in jo daste na razpolago Zvezi katoliških Slovencev. Posebej Vam pošiljamo v zameno za Vaš list naše glasilo "Mladost" naš poslovni vadnik, mladen. igre tekmovalne vaje pesmarico. Prosimo Vas, da ocenite v Vašem listu te naše spise, posebno Vas prosimo, da priobčujete iz Mladosti kakšne reklame notice za Orla. Željno pričakujemo odgovora zato hitite z njim, naša srca utripljejo veselja, ko se snidemo s svojimi sorojaki. Sorojaki! Obvestite o svojem prihodu tudi svoje domače.

Amerikanski katoliški Slovenci, na svidenje na I. slovanskem orlovskem taboru v Mariboru.

BOG ŽIVI!

LAZAR JANEZ,

glavni tajnik.

JOS. PIRC,

predsednik.

ORLOVSKI SKLAD.

4. Izkaz.

Thimas, W. Va. — Mrs. Baraga je poslala \$11.25

Mrs. Jelenc je nabrala \$7.75

Darovali so: Alojs Lukek 50c., Frank Rismondi 50c., Anton Rugel \$1.00, Ana Kaltnikar 50c., Jož Zakrajšek 50c., Mike Tršar 25c., Anton Demšar 50c., Frank Ložar 25c., John Zupan 50c., Frank Može 50c., John

Šabec 50c., John Rugel 50c., Viktorija Jelenc \$1.00, Josipina Jelenc \$1.00.

Darovali so še: \$3.50 in sicer Marija Bulič \$1.00, Frances Baraga \$1.00, John Lahajnar 50c., Kristinia Knafelc 50c., Antonija Korenčan 25c., Marta Bulič 25c., Marta Bulič 25c.

Cleveland, Ohio. — Frank Ivančič za kroj enega Orla iz Kandije pri Novem mestu \$15.00.

Prvo Obhajilo Posebne Vrste.

Rev. J. Plaznik.

Za časa francoske revolucije so vrgli v zaduhlo ječo v Parizu ime- nitno gospo. Njena hčerka, dvanajst let stara, je ostala v oskrbi stare strežnice. Otrokov oče je bil pri voj- jakih.

Mala deklica je vedno mislila, kako bi prišla k materi v ječo. Seznanila se je z ječarjevo ženo. Prijazna žena jo je oblačila v obleko svojega otroka in jo pošiljala v ječo po raznih opravkih. Tri mesece je redno obiskovala svojo mater, četudi vselej za malo časa.

Nekega dne je mati vzela otroka v naročje in ji jokaje povedala, da se mora kmalu posloviti od nje. Pred sodnike mora in gotovo bo obsojena v smrt. Ko je mati nehala jokati, je rekla hčerki, naj gre k nekemu duhovniku, da jo pripravi na prvo obhajilo, dokler je še ona, mati, živa.

Še isti večer je deklica šla k du-

hovniku; ta je uslišal njeno prošnjo, jo spovedal ter rekel, naj se vrne prihodnje jutro. Ko je deklica prišla drugo jutro v cerkev, je duhovnik daroval sveto mašo po namenu njene matere in dejal na stran dve hostiji.

"Otrok moj," je rekel, "poslal te bom po svetem opravi. V prvih časih krščanstva so otroci nosili sveto Rešnje Telo mučenikom. Nesi je svoji materi ob uri največje potrebe; pri tem pa opravi svoje prvo sv. obhajilo."

Otrok je šel slovesno in veselo k svoji materi, noseč Tolažnika. Ječarjeva žena ju je pustila sami, ker je vedela, da ste zadnjič skupaj. Pokleknila ste. Deklica je položila sveti hostiji na mizo in obe sta počastili presveto Rešnje Telo. Mati je velela hčerki, naj zmoli one molitve, kate- re jo je naučila kot malega otroka; nato je mati vzela eno hostijo ter

jo zavžila kot popotnica, drugo je pa položila na jezik hčerki za prvo sve- to obhajilo.

Drugo jutro gre deklica zopet v ječo, da obiše svojo mater. Ječarjeva žena ji je solznih oči povedala, da matere ni več tam. Deklica gre na to k duhovniku, pa ta ji pokaže proti nebu, rekoč: "Dragi moj otrok, tvoja mati je v nebesih; pripravi se, da jo tam zopet najdeš."

Mlada deklica je zrastle in postala žena in se postarala. Ko je pravi- la svojo čudovito zgodbo prijate- ljem, je navadno dostavila: "To se je zgodilo pred sedemdesetimi leti; prizora ob mojem prvem obhajilu ne bom nikoli pozabila, tudi ne bom nikoli molila, ne da bi združila svojih molitev z molitvijo moje mate- re."

PRAKTIČNI KATOLIČAN.

Kaj mi potreba, da bi mogel nasle- dovati svojega Odrešenika.

1. Prijatelj moj! Veliko govoriš pa malo storiš!
2. Le malo daš Meni, vse drugo obdržiš za sebe!
3. Vedno trdiš, da iskreno želiš, da bi Me spoznali vsi ljudje in Me hvalili, a vedno misliš le na svojo čast in hvalo!
4. Hudo ti je nad grehi sveta, svojih grehov pa ne objokuješ!
5. Povsod najdeš kaj, kar grajaš, a sam se ne poboljšaš!
6. Praviš: Ljubim Te, o Gospod! — toda služiti Mi nočeš!

Rim. — Nadškof iz Succa, Msgr. Marchi je izdal pastirski list, ki je vzbudil veliko zanimanje po vsej Italiji. Nadškof pravi, da je naš čas značilen v tem, da vsakdo misli, da je zmožen sam bolj presojsati vse moderne probleme, socialne, verske in politične bolje, kakor pa oni, ki so celo svoje življenje posvetili pripu- ščanja enega ali drugega problema.

TVOJ NEDELJSKI TOVARIŠ.

Piše Rev. J. C. Smoley.

PRAZNIK SV. TROJICE.

Učite vse narode, in jih krščujete v imenu Očeta in Sina in sv. Duha. Mat. 28, 29.

“Učite vse narode, in jih krščujete v imenu Očeta in Sina in sv. Duha,” to je bil ukaz, ki ga je dal Kristus apostolom, predno je šel v nebesa.

Dragi moji, mi vsi smo bili v imenu sv. Trojice krščeni; v imenu sv. Trojice nam podeljuje sv. cerkev vse zakramente; kadar nam jih podeljuje, blagoslavlja nas z znamenjem sv. križa; v imenu sv. Trojice nas bode blagoslavljal, ko nas bodo polagali k zadnjemu počitku v grob.

Prekriževati se z znamenjem sv. križa ali v imenu sv. Trojice, je jako star običaj. Sv. evangelij nam pripoveduje, da je Kristus pred svojim vnebohodom blagoslovil svoje učence (Luk. 24, 51); in legenda pravi, da je to storil z znamenjem križa. Sv. Pavel je ozdravil slepca s tem, da mu je blagoslovil obe očesi z znamenjem križa. O sv. Janezu pripoveduje Nikefor, da se je pokrižal, ko je umiral. Sv. Janez Zlatoust, škof carigrajski (4. stol.), opominja stariše, da bi učili otroke, delati sv. križ. (hom. 12 in Cor.)

Tudi mi se kaj pogosto prekrižujemo s križem v imenu sv. Trojice, posebno pred molitvijo in po molitvi, pred jedjo in po jedi, pred težkim delom, v nevarnostih; in mi delamo križ na čelu, ustih in prsih, izgovarjajoč imena Božjih oseb: Očeta, Sina in sv. Duha.

Premišlujmo, kaj pomenja križ na čelu, na ustih in prsih!

1. Križ na čelu, dragi moj, naj te opominja: Kristjan, pogosto in rad premišljuje o križu Kristovem!

Kako pomemben je za nas ta križ! Pomenja za nas naše odrešenje, naše zveličanje; pomenja pa tudi cesto, po kateri moramo hoditi, hočemo li priti v nebesa. Križ je knjiga, iz katere se bomo najlepše naučili, kako živeti.

Tomaž Akvinski, cerkveni učitelj, vprašal je enkrat sv. Bonaventuro, kje črpa vso pobožnost in modrost, ki je najti v njegovih knjigah. Bonaventura ga je prijel za roko in ga peljal k križu na steni: “To je ona knjiga, iz katere sem se vse naučil; to je najkrasnejša knjiga, iz katere sem vzel vse, kar sem napisal.” In prav je imel sv. Bonaventura. Je to knjiga, ki je pisana s krvjo Kristusovo, knjiga, iz katere se moramo učiti, če hočemo priti v nebeško domovino. Zato radi čitajmo to knjigo, radi premišlujmo Kristusovo trpljenje. In kadar delamo križ na čelu, se vedno spominjajmo, da je naša dolžnost, da trpljenje Kristusovo radi premišlujmo.

2. Križ na ustih te opominja: Kristjan, vedno spoznavaj križ Jezusa Krista!

Pomislil, kaj je ta križ iz nas napravil! Bili smo prej sužnji greha, toda s križem smo bili odkupljeni in postali otroci Božji, dediči nebeškega kraljestva. Zato pa radi in povsod spoznajmo križ Jezusa Krista: ne bojmo se, priznavati, da smo njegovi učenci, križ nam bodi v slavo po besedah sv. Pavla: “Od mene pa naj odstopi vse, v čemer bi se hvalil, razun v križu Gospoda našega Jezusa Kristusa” (Gal. 6, 14).

3. Križ na prsih ti govori: “Ljubim križ Jezusa Kristusa!”

Naš Odrešenik je vzel iz ljubezni

do nas križ na sebe, iz ljubezni do nas pretil je na njem svojo kri do zadnje kapljice; pokazal nam je, kar je prej rekel: “Večje ljubezni nima nikdo, kakor ta, ki da svoje življenje za svoje prijatelje.” (Jan. 15. 13).

Dragi, kako mu vračamo to ljubezen? Mu jo vračamo z ljubeznijo? Ljubimo li svojega Odrešenika iz celega srca, iz cele duše, iz cele svoje misli? Ne pustimo, da bi to ljubezen iz naših src iztrgali naši nasprotniki z zasramovanjem, posmehovanjem, zapeljevanjem.

Kako krasen zgled ljubezni do križa nam dajejo vsi mučenci! Tako ljubezen imejmo tudi mi do sv. križa!

Spominjajte se teh opominov, ki vam jih daje križ, vedno, kadar se prekrižujete; križ bo vaša tolažba v življenju in vaša rešitev na smrti ipostelji. Amen.

DRUGA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

“In pričeli so se izgovarjati. Luk. 14, 18.

Človek je pripravil veliko gostijo. Pod to gostijo razumemo nebeško kraljestvo, večno izveličanje; razumemo pa tudi gostijo tu na zemlji: sv. obhajilo. Pripravil jo je Kristus za vse človeštvo in obljubil: “Kdor je Moje Telo in pije Moje Kri, imel bo večno življenje.” Kaka sreča za človeka, imeti Kristusa v svojem srcu, kaka sreča, da se lahko nasičujemo za večno življenje!

Ko to premišlujemo, mislili bi, da bodo ljudje z radostjo hiteli k tej gostiji; toda temu ni tako; premnogi se mu izogibajo, in zakaj?

Kje je vzrok? V Kristusu ali v ljudeh? Vzrok je v ljudeh; Kristus nam je sam naznačil ta vzrok v priliki današnjega evangelija: "Povabil jih je mnogo, a ti so se pričeli izgovarjati. Jeden je kupil kmetijo, drugi jarem volov, tretji se je oženil." Zato pa ne pridejo k gostiji.

Kaj ti izgovori pomenjajo, in kako se takih izgovorov še vedno ljudje poslužujejo, o tem naj bo to premissljevanje.

1. Prvi je rekel: "Kmetijo sem kupil, moram jo pogledati." Ta, ki se je tako izgovarjal, je bil gotovo premožen, iz prevzetnosti ni hotel na gostijo. Ne vidimo li še dandanes ljudi, ki iz prevzetnosti ne gredo k sv. obhajilu? Pri sv. obhajilu bi se jim bilo treba ponižati, v samozatajevanju in spokornosti bi morali prejet inebeškega Izveličarja, ali njihov napuh, ošabnost jim to brani. Podobni so farizejem, ki tudi iz ošabnosti niso hoteli priznati Kristusa kot obljubljenega Odrešenika: "Kaj more pač iz Nazareta dobrega priti?" In kar je pri tem najhujše: tak napuh se težko ozdravi; navadno prevzetnež, ošabnež tako umira, kakor je živel: Brez Boga! Nad njim se spolnjuje grožnja današnjega evangelija: "Povem, vam, da nobeden od teh ne bo poskusil Moje večerje." Sedaj lahko razumemo Kristusove besede: "Blagor ubogim v duhu (to je ponižnim), ker njihovo je nebeško kraljestvo."

2. Drugi je rekel: "Jarem volov sem kupil, hočem jih poskusiti."

Bil je to človek, ki je bil popolnoma zatopljen v posvetne reči. Mamon mu je bil nad vse. Ne vidimo li še dandanes ljudi, ki jih ravno isti vzrok odvrta od sv. obhajila? Vse njihove misli so le pri tem, kako bi si nakopičili zadosti svetnega blaga, zadosti premoženja, na večno izveličanje pa pri tem pozabijo. Kako nesrečni so taki ljudje! Za nesrečni mamon izgubi dušo. In vendar je rekel Kristus: "Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, na svoji duši ipa škodo trpi?"

Tudi takj ljudje ne smejo upati,

da bodo izveličani. Radi prevelike ljubezni do mamona delajo raznovrstne grehe, katerih nikoli popraviti ne morejo: Onečaščajo Gospodov dan, škodujejo bližnjemu, kjer le morejo, sleparijo, odirajo, kradejo, prisegajo po krivem, obrekujejo, ne boje se laži, ako se jim kaže le mal dobiček. Tak človek naj potem na smrtni postelji popravi vso škodo? Skopost, lakomnost mu tega ne bo pripuščala. In o teh bodo veljale besede Gospodove: "Pravim vam, nobeden od teh ne bo okusil Moje večerje."

3. Tretji je rekel: "Oženil sem se."

Pod temi moramo razumeti te, ki so zapleteni v grehe, v strasti, katerim se nočejo odreči, in radi teh strasti nočejo hoditi k obhajilu. Kako nesrečni so taki ljudje! Ljubši jim je Baraba kakor Kristus, rajši si izbira peklo ko nebo!

Gorje njim! Sirah pravi: "Črvi bodo njihova dedščina . . . odvzeta bo njihova duša iz števila živih." (Sir. 19, 3). In zopet veljajo o njih besede Gospodove: "Na veke ne bodo videli Mojega obličja!"

Izprašujmo danes svojo vest, ne spadamo morda li i mi iz zgoraj navedenih vzrokov k tem, ki se izogibajo sv. obhajila? Še je čas, da se spreobrnemo, "še je prostor", kakor je rekel hlapec svojemu gospodarju.

Pristopajmo pogosto k sv. obhajilu, k tej gostiji, v kateri se nam podaja Kristus Gospod sam v hrano, in tudi nad nami se bodo spolnile besede: "Kdor je ta kruh, bo živel na veke." Amen.

TRETJA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

(Praznik Presv. Srca.)

Srce Jezusovo, vir vse tolažbe, usmili se nas!

Litanije k Presv. Srcu.

V krasnih podobah današnjega evangelija slika Kristus samega sebe. "Kateri človek izmed vas, ki ima sto ovac in je izgubil jedno, ne pusti devetindeseterih na puščavi in gre za njo, ki se je izgubila, dokler

je ne najde? In ko jo najde, zadene jo na svoje ramena in se raduje. Ali katera žena, ki je zgubila denar, ne zažge sveče, pomete dom in ne išče, dokler ne najde?"

Tu vidimo neskončno dobrotljivost Božjega Srca; išče nas to Srce, kakor išče dobri pastir izgubljeno ovco, kakor išče žena izgubljeni denar; in našlo nas je to Srce — ko je bilo prebodeno na križu.

Praznujemo danes praznik Presv. Srca, in o Božjem Srcu hočemo premissljevati. Katero lastnost pa si bomo izbrali? Srce Jezusovo je tako neskončno dobrotljivo, tako neskončno slavno, neskončno kakor morje; molimo v litanijah: "Srce Jezusovo, globina vseh čednosti!" Ne moremo opisati Božjega Srca v enem samem premissljevanju, a izbrati si hočemo lastnost, po kateri vsi hrepenimo, solzeči in plakajoči v tej solzni dolini, lastnost, katero označujemo v prošnji: "Srce Jezusovo, vir vse tolažbe, vsmili se nas!"

1. Srce Jezusovo nas tolaži, ko je naša duša težko ranjena z grehom.

Kristus je priložnostno razlagal priliko o usmiljenem Samarijanu, znana vam je, je čisto navadna. Človek, potnik, je bil napaden od razbojnika, ranjen, puščen na pol mrtav; usmilil se ga je Samarijan, ki je šel po istej poti: izmil mu je rane, obvezal ga in izročil v oskrbo.

Tak usmiljeni Samarijan je bil Kristus: zdravil je telesne rane: pomislite, koliko je ozdravil gobovih, slepih, gluhih, mutastih, hromih . . . Toda razun telesnih ran so še druge rane, ki so nevarnejše; so to rane duše, katere povzroča greh. Ni rane, pravi sv. Avguštin, ki bi bila tako globoka in tako neozdravljiva, kakor rana duše. Te rane nobeden zemski zdravnik ne ozdravi, ta rana je tako velika, da je moralo biti Srce Gospodovo prebodeno, da jo je s svojo krvjo zacelilo. In Srce Gospodovo še vedno zdravi te rane. Priddite k meni vsi, ki ste obteženi, in jaz vas bom okreščal." Težko je bila ranjena duša Marije Magdalene;

v Srcu Gospodovem je iskala zdravilo in tolažbo, in jo našla: "Odpuščeni so ti tvoji grehi." Teško je bila ranjena duša razbojnikova, v poslednjem trenutku je iskal zdravila in tolažbe v Srcu Jezusovem, našel jo je: "Amen, Amen, pravim ti: Še danes boš z menoj v raj!" Teško je bila ranjena Savlova duša: "Savel, Savel, zakaj me preganjaš!" Iz Savla je postal Pavel!

Dragi moji! Ali slišite, kako kliče k sebi to Srce i vas? Je vaša duša ranjena? Jaz jo ozdravim. Je vaša duša žalostna? Jaz jo potolažim.

2. Srce Jezusovo nas tolaži, ko tlači našo dušo žalost.

Kristus se je peljal nekoč z učenci po morji, in "Nastal je," pravi evangelist, velik vihar, tako, da so valovi zagrinjali čoln.

Naše življenje je slično vožnji na morju: ta vožnja ni mirna — nastajajo veliki viharji, ki zagrinjajo našo dušo z žalostmi. Pride žalost, da je niti ne pričakujemo. Žalujemo radi smrti očeta, matere, brata ali sestre; žalujemo radi obrekovanja in preganjanja; žalujemo radi nehvaležnosti teh, katerim smo skazali največje dobrote, katere smo najbolj ljubili. Kje iskati tolažbe? Kje drugje, kakor pri Božjem Srcu! Ukazal je viharju na morju in je utihnil; nastajajo burje, viharji v naši duši — kličimo: Srce Jezusovo, vir vse tolažbe, usmili se nas!

Vdova Najmska spremljala je svojega ljubljence, edino podporo v njegovi starosti k zadnjemu počitku in jokala. Kristus se je približal in rekel: "Ne jokaj!", in ji vzbudil srca k življenju. Jokali ste Marija in Marta, ko je umrl Lazar; Gospod jih je potolažil: Zopet bo vstal tvoj brat!" Ne stoji li i pri nas Gospod, ko pokladamo v grob svoje mile, sorodnike, očeta, mater, brata, sestro, in nas tolaži: "Ne jokaj!"

Da, v resnici: Srce Jezusovo je vir vse tolažbe!

K njemu se zatekajte, kadar je vaša duša v britkostih. To Srce nikogar ne zavrže. Na križu je bilo prebodeno, globoko rano je napravilo kopje v znamenje, da imamo vsi pri-

stop k temu Srcu.

Pri poslednji večerji počival je ljubljenec Gospodov na tem Srcu; vem, da bi ne bil dal za vse bogastvo sveta te sreče; skusite to i vi, pritisnite se k temu Srcu, počivajte v tem Srcu, občutili boste srčno, tolažbo, prepričali se boste, da je Srce Jezusovo v resnici vir vse tolažbe. Amen.

NAŠI NOVI DOSMRTNI NAROČNIKI.

102. Mr. Jozef Loushin,
New Duluth, Minn.
103. Mrs. Marijana Repar,
Cleveland, Ohio.
104. Mrs. Jennie Svegel,
Ambridge, Pa.
105. Miss Agnes Hotujec,
Ambridge, Pa.
106. Miss Ivana Merkun,
Cleveland, Ohio.
107. Mrs. Mary Janežič,
Cleveland, Ohio.
108. Mr. Martin Likovič,
Chicago, Ill.
109. Mr. Jakob Platner,
Eveleth, Minn.
110. Mrs. Mary Tomažič,
Olyphant, Pa.
111. Miss Rosie Hirshel,
Eveleth, Minn.
112. Mr. Joe Podpečnik,
Barberton, Ohio.
113. Mrs. Marija Mihelič,
Dollar Bay, Mich.

V MOLITEV PRIPOROČAMO.

Za zdravje: Rev. A. A. Prinčič.

ZAHVALE.

Zahvaljujem se Materi Božji iza uslišano prošnjo.

M. M. Aurora, Minn.

Zahvaljujem se Presvetemu Srcu Jezusovemu in Mariji sedem žalosti za milost popolnega zdravja.

Marija Bajuk, Terrace, Pa.

Zahvaljujem se Materi Božji in Presv. Srcu Jezusovemu za večkrat uslišano

prošnjo v moji bolezni

Mrs. Starch, Lorain, O.

Zahvaljujem se Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu za uslišano prošnjo.

Frančiška Leban, Cleveland, Ohio.

Javno se zahvaljujem v čast žalostni Materi Božji, za večkrat uslišano prošnjo.

Paula Zolnir, New York, N. Y.

Čast in hvala Materi Mariji za uslišano prošnjo.

Frances Kvaternik, Eveleth, Minn.

Javno se zahvaljujem Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu za uslišano prošnjo.

Lucija Pozarelli, Cleveland, Ohio.

Zahvaljujem se Mariji Pomočnici kristjanov za ljubo zdravje in vse prejete milosti. Hvala Ti o Marija.

T. O., Cleveland, O.

Zahvaljujem se Mariji Pomagaj in Presvetemu Srcu Jezusovemu zaodeljeno mi zdravje.

M. Puncar, Joliet, Ill.

Jaz in moj otrok se zahvaljujemo Mariji za ozdravljenje.

Frances Rozik, Pittsburgh, Pa.

Zahvaljujem se Mariji Brezmadežni za vse prejete milosti.

Anton Kočevar z družino Seminola, Pa.

Calumet, Mich. — Prav srčno se zahvaljujem presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu za uslišano molitev v moji hudi bolezni. S tem izpolnujem svojo obljubo.

Marija Grahek.

Beadling, Pa. — Obljubila sem v svoji bolezni, da se bodem javno zahvalila v "Ave Maria" Mariji Kraljici, ako ozdravim. Hvala bodi Materi božji, ozdravila sem in tu pošiljam v dar \$2.00 v čast Mariji za razširjenje njenega lista.

Uršula Simonič.

Ely, Minn. — Zahvaljujem se za ljubo zdravje in življenje Bogu in Mariji Pomagaj in Angelju Varihu, ki so obvarovali mojega sina od nagle smrti. Železna plata je padla na njega, pa so ga vendar živega dobili in ne preveč poškodovanega. Prepričana sem, da ga je samo Marija obvarovala gotove smrti.

Mary Slobodnik.

Chicago, Ill. — Preljubi Devici Mariji se zahvaljujem, ker sem bila jako bolna pa sem se zaobljubila, da se bom javno zahvalila Mariji v listu "Ave Maria", ako me Marija usliši. Moja prošnja je bila uslišana, kakor še vedno, kadarkoli sem se v stiski zatekla k Mariji za pomoč. Darujem dva dolarja v zahvalo. To svojo obljubo danes z veseljem izpolnujem.

Margareta Stonič.

Joliet, Ill. — Zahvalim se Sv. Materi Mariji, sv. Jožefu, sv. Ani in sv. Antonu za večkrat uslišane prošnje.

A. L.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovenecem priporočam svojo trgovino z železnino.

Pošteno blago — zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St. Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Bolečine v križu

so zelo pogosto vsled nerednih ledic. Tak simptom je največkrat prvo znamenje, ki vas opozarja na dejstvo, da ledice in mehur ne delata pravilno. Popravi ju. Rabi

Severa's Kidney and Liver Remedy

(Severovo Zdravilo za ledice), ki je priporočljivo kadarkoli potrebujejo ledice ali mehur tonike. Vzemite ga proti vnetju mehurja in ledic, neodhajanju vode, proti otekanju goste urine, bolečinam pri uriniranju, otečenim nogam, kar prihaja vsled nerednosti ledic. Cene 75 centov in \$1.25 ter 3c in 5c davka. Naprodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic i. t. d.

Priporoča se tudi vsem slovenskim društvom ri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, Ney York
Telefon, 5985 Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovenecem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

Slovenska trgovina

IVAN GOTTLIEB

1821. W. 22nd Street

CHICAGO, ILL.

Tel.: Canal 3073.

Se priporoča Slovenskim gospodinjam. Hočete kaj poslati svojim v stari kraj? Vprašajte za cene. Postreženi bodete najbolje.

FRANK SUHADOLNIK veliko stori za "Ave Maria" in "Edinost". On je zastopnik za ta dva lista. Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem. — On ima

Veliko zalogo obuval Zanesljiva in točna postrežba
6107 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO.

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, linoleum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:
Bell: Rosedale 1881. O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERISKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill